

Foto 3. Detall de les estructures al poblat de Burriac. Foto: Alfons Garcia

La segona fase en aquest procés, seria el transport d'aquestes mercaderies pel pas de la riera d'Argentona, recs i torrents afluents i el pas natural que serà posteriorment la via romana d'Iluro (Mataró) a Aqua Calidae (Caldes de Montbui) encara avui existent. Així s'arribaria als poblats de Céllecs (la Roca del Vallès), Sant Miquel de Vallromanés (Montornès del Vallès), i Turó del Vent (Llinars del Vallès). Aquests assentaments constituïrien el segon nivell de jerarquització espacial. La seva funció seria la de redistribuir les mercaderies que arribaven de la costa cap als poblats petits i assentaments dispersos i recaptar-ne els excedents agrícoles com indica la presència de sitges en aquestes dues categories, per tal d'invertir el procés (interior - costa). (gràfic 4). És clar que som davant d'un procés de desintegració del mode de producció domèstic (economia antiexcedentària) en vies de la configuració d'una economia d'escala de caràcter jerarquitzat. Analitzant concretament l'exemple del poblat ibèric del Turó del Vent (Llinars del Vallès), (6) podem confirmar el qualificatiu de poblat - magatzem. En un context de poques estructures habitacionals s'han localitzat més d'un centenar de sitges, una cisterna de 10 m d'amplada i 8,90 m de profunditat, que, mitjançant el sistema de decantació a través d'una cubeta a la part superior de la cisterna, recollia les aigües pluvials. Mes significatiu encara, es l'emmurallament de tot el recinte, la gran quantitat d'escòria de ferro trobada i la torre de guaita situada a la part nord del poblat, que apuntaria, per analogia amb l'època medieval (Gadir = granor fortificat a Al-andalus), a la fortificació del producte i no pas per defensar-se de cap element bèl·lic intrusiu. Els béns de consum i mercadejables representen la supervivència del grup; la supervivència física i l'econòmica es situen al mateix nivell.